

hranila za dom, poleg tega pa tudi dala bolniku najbolj uspešno domače zdravilo. Potrudi se, da boš poznala domača zdravila! Preko poletja si jih pripravi, da jih boš imela po zimi.

Dobra gospodinja zna varčevati tudi pri obleki. To varčevanje se kaže pa v tem, da zna pravilno ravnati z obleko. Koliko obleke se po nepotrebnem pokvari, ker se je pravočasno ne osnaži, ker se je pravočasno ne zakrpa, se je pravočasno in pravilno ne opere!

Isto velja tudi za posodo. Koliko je gre v nič, ker se ni ravnalo s posodo tako, kakor bi bilo treba! Namizno orodje zarjavi in razpada, zmetano v kak predal. Razne kuhinjske priprave se uničijo z nepravilnim ravnanjem.

Varčevanje pa ne obstoja samo le v tem, da se obstoječe ohranja, ampak tudi v tem, da se iz malenkosti zna še tudi kaj prigospodinjiti. Ne le, kar rabiš doma, tudi to, kar lahko od tega unovčiš, to je tvoje delo, tvoja skrb!

Naše gospodinjice so v splošnem zelo varčne, sicer bi itak zelo slabo izgledalo v naših hišah. Tudi s tem, da smo danes o tem pisali, nismo hoteli našim vrlim gospodinjicam očitati, da niso varčne, pač pa smo jih hoteli le podkrepiti v zavesti, da varčna gospodinja mnogo pripomore k blagostanju v hiši. Čim več bo v tem oziru izobrazbe, tem bolje bo tudi za naše domove.

Zračite stanovanj! Našla sem hiše, kjer celo poletje ne odpro oken. Imajo zadelane in pravijo, da itak imajo pri hiši dovolj čistega zraka. Toda v hišah imamo večkrat zelo neprijeten duh po vlažnosti, po plesnivosti in ne vem še po čem. Ta vzduh preide tudi v obleko in ta se zaradi tega kvari. V slabem sobnem zraku se navadno spi in tedaj, ko človek res nemoteno vdihava zrak prav na globoko, ima na razpolago slab zrak. Ali se vam nič čudno ne zdi, da v naših sicer tako zdravih krajih imamo na deželi tolike jetike? Zračite stanovanja, prezračite posteljnino,

spijte v čistem zraku, da boste vsi skupaj zdravi!

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto 1. avgusta so pripeljali šepharji 25 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 13 do 15, šep po 13—15 Din. Kmetje so pripeljali 14 voz sena po 60—90, 7 slame po 60 Din. Na trgu je bilo 5 voz kumarc po 1—3, 1 zeljna glava po 2—3 Din. Pšenica 2, rž 1.50, ječmen 1.25, oves 1.25, koruza 1.50, proso 2.50, ajda 1.50, fižol 2, luščeni grah 10—12 Din. Kokoš 30 do 45, piščanci 20—60, raca 15—25, gos 35—50, puran 40—55, domači zajec 6—30 Din. Buče komad 1.50—2, gobe 1—2, maline 5—6, grozdje 10—12, marelice 24, hruške 3—7, jabolka 4—6, breskve 12—16 Din. Mleko 2—3, smetana 12 do 14, surovo maslu 30—36 Din. Jajca 0.75—1, med 12—20 Din.

Mariborski živinski sejem dne 23. VII. 1931. Prignanih je bilo 24 konj, 15 bikov, 319 volov, 381 krav in 23 telet, skupaj 762 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 4.50 do 5.75 Din, poldebili voli od 3.50 do 4 Din, plemenski voli od 3 do 3.50 Din, biki za klanje od 3.50 do 5 Din, klavne krave debele od 3 do 5 Din, plemenske krave od 2.25 do 2.75 Din, krave za klobasarje od 1.75 do 2.75 Din, molzne krave od 3 do 4 Din, breje krave od 3 do 4 Din, mlada živina od 3 do 4 Din, teleta 6 Din. Prodanih je bilo 340 komadov, od teh za izvoz v Avstrijo 80 komadov, v Italijo pa 54 komadov.

Mariborski svinjski sejem dne 31. VII. 1931. Na svinjski sejem je bilo pripeljanih 144 prašičev, cene so bile sledeče: mladi prašiči 5 do 6 tednov stari komad 50 do 80 Din, 7 do 9 tednov stari 90 do 130 Din, 3 do 4 mesece stari 150 do 220 Din, 5 do 7 mesecev stari 350 do 400 Din, 8 do 10 mesecev stari 420 do 500 Din, 1 leto stari 600 do 700 Din, 1 kg žive teže 6 do 8 Din, 1 kg mrtve teže 9 do 10 Din. Prodanih je bilo 99 svinj.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg od 14 do 16 Din, II. vrste od 10 do 12 Din, meso od bikov, krav in telic od 6 do

8 Din, telečje meso I. vrste od 18 do 25 Din, II. vrste od 8 do 16 Din, svinjsko meso sveže od 12 do 24 Din.

Upori in kolhozi v Rusiji.

Boljševiki obešajo vse na veliki zvon — silno se bahajo, če so storili kaj novega. Amerikanci, Angleži in drugi narodi so tudi ustvarili imenitna dela, a o njih bahanju ničesar ne vemo. V poslednjem času gre po listih vest o največji električni centrall, ki jo gradijo boljševiki na Dnjepru. Baje bode voda padala 35 metrov globoko ter bo gnala devet turbin, vsaka po 85.000 konjskih sil. Toda elektrarna še ne bode kmalu gotova, tudi tovarne, kjer se bo ta sila izrabljala, po večini še ne stoje. In kje se bo vzel denar za to silno podjetje? Gotovo bodo letos sovjeti prodajali svoje pridelke v inozemstvo pod ceno, da bodo dobili potreben denar. Ljudstvo bo še naprej boso, golo in gladno za to, ker sovjeti trošijo denar le za svoja velika podjetja. Zato ni čudno, če se v Rusiji pojavljajo upori in atentati.

»Kavkazski kazaki« poroča, kako so boljševiki zatrli upor na severnem Kavkazu. Kazaki so se uprli v obrečju rek Kuban in Terek in tudi v drugih krajih in sicer vsled nasilne kolektivizacije in vsled odredbe sovjetske oblasti, da se kazaki morajo preseliti na sever in v srednjo Rusijo. Število upornih kazakov je znašalo okrog 30 tisoč. Skrivali so se v gozdovih in na gosto zaraščenih otokih v spodnjem teku reke Kuban. Boljševiki njihovih skrivališč dolgo niso mogli izslediti. Ko so jih pa našli, so poslali iz Moskve aeroplane, kateri so kazačja šotorišča z bombami naravnost zasipali ter jih morili z udušljivimi plini. Strašni veter je odnašal udušljive pline tudi še v druge kraje, kjer so umrli mnogi nedolžni prebivalci, ki se upora niso udeležili. Poginilo je tudi mnogo živine in reka Kuban neprestano meče na breg

Vprašali so petelina:
Čemu pogleduješ v
zrak, ko piješ vodo?
— Zato, ker orel in
jastreb gledata na zemljo.

Umazan robec.

Gospa: »Ampak, vi
vendar z žepnim rob-
cem brišete posodo!«
— Kuharica: »Nič za-
to, gospa, saj je že itak
umazan!«

Neki kaznjeneec.

Bi je bil na smrt ob-
sojen, tudi v ječi ni
izgubil dobre volje.
Stražnik mu je neke-
ga dne povedal, da bo
drugo jutro ob šestih
pbešen. — »Nemogo-
če«, je odvrnil kaznje-
nec, »jaz noben dan
ne vstanem pred pol-
dne.«

Rožmarin.

Še nekoga je iznenadila za celo življenje Gu-
zajeva tolovajska smrt — kmečko nedolžno Amo-
novo Barbko.

Njenega Francija ni bilo že nekaj dni v ob-
iske, vendar to je ni skrbelo, saj se je odpravljala
na odhod preko morja in so ga klicali selitveni
opravki nenadoma kam dalje, da res ni imel niti
časa, da bi jo bil obvestil, kje se muči in kaj po-
čne. Slišala je usodepolnega dne k mirnemu
mlinu ob Bistrici strele, pa sta bila z očetom eno-
glasnega mnjenja: »Graščinski lovijo in tako bo
šlo celi teden.«

Šele v nedeljo, ko je prišla do cerkve, se je
čudila, da je pred službo božjo zbrana cela fara
na pokopališču. Moški so kazali z rokami na
sveži grob ob zidu, ženske so stale v posameznih
gručah od daleč. Nikdo ni govoril na glas, vsi
so le šepetali, ker mirodvor je svet kraj. Ko je
hotela tudi ona zadostiti radovednosti in si raz-
ložiti to nenavadno zbiranje, so jej naredili vsi
prostor, kakor bi bil stopil na pokopališče sam

g. kozjanski dekan. Stala je že na sredini za več-
ni počitek blagoslovljene zemlje, še šepet je po-
tihnil med farani, pogledi moških in žensk so
bili uprti v njo. Ozirajoči se okrog in molče vpra-
šujoči od kod in zakaj ta tajinstvena tišina, jej
je priletel v uho vkljub šušljanju oni zlobni:
»Ravbarjeva niti ne ve, da so njenega ustrelili
in pokopali za zidom, kamor pač spada razboj-
nik!«

Pri vdaru teh besed se jej je zavrtelo v glavi,
vendar zmagala je njena močna, da, silna de-
kliška narava. Premagala se je in odšla molče
povešenih oči iz sredine župljanov, kamor ni več
spadala, bila je »ravbarjeva«.

Obiskala je samotni grob v pondeljek proti
večer, ko je ni motil nikdo. Govorila je dolgo z
ljubim pod grudo, ki jej je nakopal z odkrito
ljubeznijo sramoto ter izobčenje iz poštene člo-
veške družbe do smrti. Ni mu očitala, on ni bil
kriv, zakrivila je to prokletstvo ljubezen, ki je
sojena enemu tako, drugemu drugače! Ona ni
niti prav plla iz ljubezenske čaše in že je bila

mrtva trupla kazakov. Ves kraj je polagan in v bogatem ozemlju reke Kuban bo vladal glad. Ta krvavi, nečloveški obračun z kazaki je razburil vso Rusijo.

Isti list poroča, da so uporniki na severnem Kavkazu v zadnjem času izvršili 22 napadov na sovjetske zavode, na pošte in na posamezne osebe.

V Jekaterinodaru (zdaj Krasnodaru) so bili v štab četrte divizije postavljeni štiri pekleni stroji. Pri eksploziji je bilo usmrčenih 120 oseb, med njimi 7 višjih častnikov. Krivcev seveda niso našli.

Sila rodi odpor. Boljševiki so ljudstvu obljubovali raj, a prinesli so mu pekel. Ljudstvo je razočarano in siromašno; vzeto mu je premoženje, vzeta družinska sreča. Ničesar nima več za izgubiti, zato je obupano in v obupu gre človek v boj na življenje in smrt.

Stalin je na nekem shodu v Moskvi poročal, da bo letos kolektivizacija po večini končana. Torej bo kmet v dejanju postal delavec, popolnoma odvisen od boljševiške milosti. Toda čudne razmere vladajo v nekaterih kolhozih. O takem slučaju poroča »Vozroždenie« v eni zadnjih števil: »Pred 7 leti so bili pregnani komunisti iz Estonije. Ti so osnovali pri kraju Vrudi kolhoz z imenom komunista Tompa, ki je bil ustreljen v Estoniji. Ves živi in mrtvi inventar so vzeli na dolg. Kolhozniki — sami bivši tovarniški delavci — niso imeli pojma o poljedelskem delu. Začeli so bežati iz kolhoza, eden za drugim. In čez nekaj let ni bilo v kolhozu nobenega izmed prvotnih ustanoviteljev. Tedaj so oblasti prignale iz nekega vzgojnega doma 35 fantov od 16 do 17 let.

Vsi živijo v skupnem prostoru; spijo na deskah, postlani s slamo. Hrana je slaba; pol funta kruha na dan, malo ribe, redke juhe in zvečer čaj. Hodijo strgani. Denarja ni, kdor prestopi mejo kolhoza, pride pred sodišče — tako poroča list »Vozroždenie«.

Zato ni čudno, da kolhozi niso pri ruskem ljudstvu v dobrem imenu. Na

Kavkazu pojejo naslednjo pesem, ki bi se dobesedno prestavljena v slovenskem jeziku približno takole glasila:

Dobro se v kolhozu živi,
Eden dela — sedem jih leži.
Trebuh gol, bosa petka,
Da izvrši se »pjetiletka«;
Ne bojim se mraza,
Ne bojim se hlada,
Bojim se iti v kolhoz,
Da poginil bi od glada.

A. K.

DEKLIŠKI TABOR V ČRENŠOVCIH.

V nedeljo po prazniku Marijinega Vnebovzroja, 16. avgusta, bodo vile mladenke iz cellega Pomurja kot vdane Marijine hčere proslavile 150-letni jubilej preglasitve Marije kot Matere božje na efeškem cerkvenem zboru. V to svrhu bodo pohitele v Črenšovce, kjer bo ob 10. uri cerkveni govor pred. g. kanonika Časla, škof. voditelja Marijinih družb. Na zborovanju izven cerkve bo predsednik Prosvetne zveze dr. Hohnjec tolmačil smerice sedošnje deklške prosvete. — Dekleta Slovenske krajine, udeležite se tega tabora, ki je v prvi vrsti namenjen vam! Tudi dekleta sosednih štajerskih župnij, pošljite svoje zastopnice svojim prekmurškim sestram v poset. Nej bo ta tabor dostojen svojega visokega namena!

DEKLIŠKIM ORGANIZACIJAM V POSAVJU!

Zadnjo nedeljo meseca avgusta, 30. avgusta, bodo dekleta iz cellega našega lepega Posavja se zbrala v Rajhenburgu na svojem deklškem taboru. Namen je proslava 150-letnega jubileja efeškega cerkvenega zbora in pobuda za prosvetno delo med deklško mladino. Govorila bosta pred. g. kanonik Časl in predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec. Kršćanske deklške organizacije, pripravite dobro ta shod!

FANTOVSKI TABOR V VOJNIKU.

9. avgusta se vrši v Vojniku velik fantovski tabor za dekanijo Nova cerkev ter sosednje župnije Celje, Teharje, Sv. Jurij ob južni železnici, Dramlje, Spitališč, Konjice, Zreče, Stranice in Gornjo Prihovo. Sporedi: Ob 10. uri služba božja v župni cerkvi. Po svetem opravilu v posejilniški dvorani fantovski tabor. Glavna govornika sta dr. Basaj in dr. Vatovec, zastopnika mariborske Prosvetne zveze. Iz vsake župnije ima po en fant kratek pozdravni govor. Pohitimo vsi 9. avgusta polnoštevno v Vojnik, kamor nas vabi mariborska Prosvetna zveza!

Sv. Peter pri Mariboru. Zadnjo nedeljo v avgustu, to je 30. t. m. se vrši na Gorci pri St. Petru fantovski tabor. Bo to praznik slovenske mladine iz Slovenskih gor in Dravskega polja. Pa vabljeni so fantje tudi od drugod. Pokažite fantje, da ste ostali to, kar so bili vaši predniki, da dedščine prednikov niste zapravili, temveč ohranili, da vam je vera očetov in jezik materin še vedno sveta, ljuba in draga, da je slovenska mladina verna in katališka in da bo takšna tudi znanprej ostala. Natančen spored praznika slovenskih fantov se še objavi. — Dekliška Marijina družba priredi eno izmed prihodnjih nedelj izlet k Sv. Barbari v Slov. gor. k tamošnji posestrini Marijini družbi, ki jim pa bo izlet vrnila na Marlo gospojnico, 8. septembra, ko je pri nas običajen romarski shod pri M. B. na Gorci.

Prosvetno društvo v Sv. Vidu pri Ptuju na znanja, da se je otvorila na novo urejena in mnogo pomnožena knjižnica, ki je odprta vsako nedeljo. Na novo se odpre tudi čitalnica, v kateri bo vsakdo lahko dobil na razpolago vse važnejše časopise in revije. Čitalnica je odprta vsako nedeljo in praznik ves dan. Prijatelji in člani, poslužujte se knjižnice in čitalnice! — Mlado gasilno društvo v Jurovcih pripravlja lepo igro in petje.

Pasijenske igre na Polzeli. Kakor lansko leto v avgustu priredi tudi letos Katoliško prosvetno društvo na Polzeli »Pasijon«, in sicer dne 14. avgusta ob 8. uri zvečer, dne 15. in 16. avgusta pa ob treh popoldne.

*

otrovana s pečatom »ravbarjeva«, ki jo bo zaklepal do groba v kletko sramote in odljudenosti! Vsega tega se je zavedala Barbka ob svežem grobu onega, ki je bil prvi in zadnji zapisan v njenem deklškem srcu. V znak, da bo njena zvestoba do edinega, kateremu je prisegla ljubezen tudi tedaj, ko je vedela, da je izmeček človeštva, stalna, je vsadila na sveži grob grm rožmarina... Po tej zaobljubi je omagalo njeno srce, zahtevalo je izstopa v solzah in tolažbo v molitvi za rajnega... Pozno se je vrnila s pokopališča, vračala se je nanj pogosto ob samotnih večerih, ko je zalivala rožmarin, od katerega je odnesel Francelj vršič pri njunem prvem srečanju. Vsako zimo je presadila grmič v lonec in ga negovala doma za zopetno pomlad, dokler je živel.

Rožmarinovega grma na Guzajevem samotnem grobu ob zidu na prevorskem pokopališču s čudnim napisom na lesenem križu se ni pri taknil nikdo razen Amonove Barbke, bil je to skozi desetletja — »ravbarjev rožmarin«.

Ravbarjev rožmarin!

X. poglavje.

Kaj pripoveduje o Guzaju danes priprosti narod.

Ko se je raznesla vest o Guzajevi smrti od žandarske krogle, so bili eni veseli ter rajali; drugi žalostni in potrli ter sploh niti verjeli ni-

Pred šolo.

Nadzornik: »Ovadili so vas, da nikdar ne molite pred šolo!« — Učitelj: »Res! Nikdar pred šolo, pač pa vselej v šoli!«

Gospa:

»Mina, ti tu mirno čitate knjigo, otrok se pa že cele pol ure dere!« — Služkinja Mina: »O, gospa, mene to prav nič ne moti, sem vajena otroškemu vpitju.«

Poziv.

»Izginila mi je denarnica s 40 dinarji. Najditelj ali tat se iskreno prosi, da se, če že noče vrniti denarja, javno izjavi, da denarja nisem jaz zapravil, kakor trdi moja žena. — Zajec.«